

בעזהש"ת

גליון
**דרך
אמונה**

פנינים יקרים על פרשת השבוע
מלוקט משיחותיו של
הרה"צ רבי
מאיר איתמר רוזנבוים
שליט"א

דברים

גליון תצ"ה

לשמיעת השיעורים בכל שבוע
על הטלפון נא להתקשר
למערכת 'דרך אמונה'

בארה"ב 718.298.3717 ולדקיש¹

בארץ ישראל (מספר טעל. חדש) 079.704.0017 ולדקיש¹

בענגלאנד (מספר טעל. חדש) 03.33015.0717 ולדקיש¹

מכון 'דרך אמונה'

הרוצה לקבל את הגליון בכל שבוע באימייל

נא לשלוח אימייל לאדרעסס 3875060@gmail.com

ולכתוב שם המבקש ואימייל אדרעסס שלו. ואי"ה נوسیפו לרשימת המקבלים

להארות והערות יכולים להתקשר לאחד ממספרי הטעלפון של מערכת דרך אמונה הנ"ל

ולשאיר הודעה על מספר 9 ובלי"נ נתקשר בחזרה אי"ה

דברים

ברכה לפי סדר הפרשיות * תוכחה בכל יום סמוך למיתה * 'לאמר' היינו ללמוד בפה מלא * הברכה תתרבה כפי הקללה * להכיר בצרה שבא מאת ה' * הדיינים יאמרו שמקבלים הציווי של שמוע בין אחיכם * החושש מפני מה יאמר הבריות מביא חורבן * גם גניבה מגוי נחשב גניבה * המקל והתרמיל מוכנים * דע מה שתשיב לתוקפים * משיח יבוא לדור ירוד מאוד * לילך אחרי הקול * אין לנו עצה אחרת רק דמעתי יומם ולילה * אכילה לשם תאוה ממשיך את יצר הרע * שבירת התאוה בעת האכילה

בין המצרים

בין המצרים להתנחם בגאולה העתידה * סיום מסכתא לעורר אהבת חברים * מטרת הימים לסליחה וכפרה * עבודה שלנו נחשב לחטא אצל אבותינו

אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר
הַיַּרְדֵּן וְגו' (א, א).

ברכה לפי סדר הפרשיות

אמר לו ר' מאיר'ל אתן לך ברכה
לפי סדר הפרשיות: אם יש

לך דין 'ודברים' עם חברך הרוצה
להשיג גבולך ולשכור החנות שלך,
'ואתחנן' אתפלל לה' שתצליח
בדרכך, אבל 'עקב' קודם לזה,
'ראה' ושכור לך חנות אחרת,
'שופטים' אחר כך תקרא אותו
לדין, 'תצא' מהחנות הישנה
'תבוא' לחנות החדשה, 'נצבים'
תעמוד במצב טוב, 'וילך' עם וועט

הובא בספר גן יוסף, מעשה
בסוחר אחד שנכנס לפני
הרה"ק רבי מאיר מפרעמישלאן
זי"ע, והיה מתאונן לפניו במרירות
לבו בענין חנותו אשר הוא שוכר
מאת אדון אחד, שעתה הגיע
סוחר אחר ורוצה לגזול את
פרנסתו, ולשכור את העסק שלו
מאת האדון.

הלא משה רבינו אפילו שהיה לו הרבה על מה להוכיח את בני ישראל, בכל זאת לא הוכיחם רק סמוך למיתתו?!

דיר גוט גיין (ילך לך טוב), 'האזינו' אם האזנת לדברי וכה תעשה, 'וזאת הברכה' זאת ברכתי.

תוכחה בכל יום סמוך למיתה

השיב לו המוכיח: אדרבא היא הנותנת שאני צריך לומר דברי תוכחה בכל יום ויום, כמו שחייב אדם לחזור בתשובה בכל יום, כדי לקיים מה שאמרו חז"ל (אבות פ"ב מ"י) שוב יום אחד לפני מיתתך, שהלא אינו יודע באיזה יום ימות, כמו כן צריך להוכיח את הציבור בכל עת, שמא עכשיו עומד הוא סמוך למיתתו וכבר הגיע זמנו למות.

הרה"ק רבי לייב מוכיח מפולגא זי"ע היה נוהג בכל יום לדרוש לפני הקהל דברי מוסר ותוכחה היורדים לחדרי בטן, יום אחד היה שם הרה"ק בעל תולדות יעקב יוסף זי"ע, וראה את ציבור השומעים שיוצאים ברוח נכאה ושרויים במרה שחורה, פנה להמוכיה ואמר לו: למה לך להוכיח את הציבור בכל יום ויום,

בְּעֵבֶר הִירְדֵּן וְגו' הוֹאִיל מֹשֶׁה בָּאֵר אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת לְאָמֹר (א, ה).

דהוה קא גרים בלחישא, במשה ביה, אמרה ליה לא כך כתוב (שמואל-ב כג, ה) 'ערוכה בכל ושמורה', אם ערוכה ברמ"ח אברים שלך משתמרת, ואם לאו אינה משתמרת. (ברוריה אשת רבי מאיר

'לאמר' היינו ללמוד בפה מלא

בבאר מים חיים מדקדק דתיבת 'לאמר' מיותר הוא. וביאר על פי מאמר חז"ל (עירובין נד, א) ברוריה אשכחתינה לההוא תלמידא

(פתח פִּיךָ ותלמד בקול) **כִּי הִיכִי דַתְתַּקִּיִּים**
בֵּיךְ וְתוֹרִיךְ חַיִּי (כדי שתשתמר תורתך
 ולא תשכח ותאריך ימים), **שְׁנֹאמַר** (משלי
 ה, כב) **'כִּי חַיִּים הֵם לְמוֹצֵאֵיהֶם וּלְכָל**
בְּשָׂרוֹ מֵרֶפֶא', אֶל תִּקְרִי
'לְמוֹצֵאֵיהֶם', אֶלֹא 'לְמוֹצֵאֵיהֶם'
בַּפֶּה (שהתורה נותנת חיים ללומדים בקול).

וזהו כוונת אמרו באר את התורה
 הזאת 'לאמר', היינו שצריך
 האדם לעסוק בתורה באמירה
 בפה מלא, כי חיים הם
 למוציאיהם בפה דוקא.

ובתו של רבי חנינא בן תרדיון, פגשה תלמיד
 אחד שהיה לומד בלחש ולא משמיע את קולו,
 בעטה בו, ואמרה לו: וכי לא כך כתוב על
 התורה שהיא 'ערוכה בכל ושמורה', ודרשו
 חכמים אם אתה לומד בקול ומרגישים כל
 האיברים בלימודך, אזי תורתך משתמרת ואינה
 משתכחת ממך, ואם אין אתה לומד בקול אינה
 משתמרת) **תֵּנָא תַלְמִיד אֶחָד הָיָה**
לְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר שֶׁהָיָה שׁוֹנֶה בְּלַחֲשׁ,
לְאַחֵר שֶׁלֹּשׁ שָׁנִים שָׁכַח תַּלְמוּדוֹ,
אָמַר לֵיהּ שְׁמוּאֵל לְרַב יְהוּדָה
שִׁינָנָא (חריף ושנון) פֶּתַח פּוֹמִיךְ קִרִּי

ה' אֱלֹקֵי אֲבוֹתֵכֶם יִסֵּף עֲלֵיכֶם כְּכֶם וְגו' ויברך אתכם
כָּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם (א, יא).

ומבאר הענין על פי מה שאמר
 דוד המלך (תהלים ז, טו)

'שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו
 רעה יראה אל עבדיך פעלך' וגו',
 כי לעתיד לבוא ישמח הקב"ה את
 בני ישראל כפי גודל התלאות
 והצרות שעברו עליהם בזמני
 הגלות, וזהו שאמר הכתוב 'ויברך
 אתכם כאשר דיבר לכם',

הבדחה תתרגמה כפי הקללה

הרה"ק בעל דרכי תשובה זי"ע
 דקדק על הלשון 'כאשר
 דיבר לכם', הלא קיימא לן (תנחומא
 צו פי"ג) 'דיבור' הוא לשון קשה
 'אמירה' הוא לשון רכה, וכאן
 שמיירי בברכה היה צריך לומר
 ויברך אתכם כאשר 'אמר' לכם?!

שהברכה תהא כפי שהתנהג אתנו תרבה הברכה והטובה לעתיד
בדינים קשים בזמן הגלות, כך לבוא.

לֹא תִכִּירוּ פָנִים בַּמִּשְׁפָּט וּגו' (א, י).

להכיד בצרה שבא מאת ה'

בספר אמת ליעקב מהרה"ק
מבלענדוב זי"ע, מבאר
הכוונה בדרך תוכחת מוסר, כי
ישנם בני אדם אשר בעת שיקרה
להם איזה חולי או שאר מיני
יסורים רח"ל, אינם נותנים לבם
לשוב אל השי"ת בתשובה שלימה
על גודל פשעם אשר גרם להם
את הרעה הזאת, אלא תולים את
הכל בדרך המקרה, ואומרים הלא
גם לשאר בני אדם אירע כדבר
הזה "דאם קען געשעהן ביי יעדן
איינעם" (זה יכול לקרות לכל אדם).

לזאת רמזה לנו התורה הק', 'לא
תכירו פנים במשפט',

'תכירו' מלשון נכרי, ר"ל שאם
יקרה משפט על האדם, דהיינו
פורעניות וצרות ר"ל, אל תתנכרו
לומר שגם לפלוני ופלוני קרה
כזאת, ורק מקרה הוא, חלילה
לומר כן, אלא יתחזק בלבו ויאמר:
אמת גמור הוא, כי בשלי היא
הצרה הזאת ועוונותי גרמו
שתבוא, והשי"ת בעל הרחמים
שלחה עלי כדי לעורר אותי
מתרדמתי לשוב לפניו כדי להיטיב
לי באחריתי (עי' רמב"ם הל' תעניות פ"א
ה"ב, ג), דכוודאי לא חשיד קוב"ה
דעביד דינא בלא דינא (ברכות ה, ב),
וכמאמר הגמרא (שם) אם רואה
אדם שיסורין באין עליו יפשפש
במעשיו וכו'.

וְאַצְוֶה אֶת שְׁפִטֵיכֶם בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר שְׁמַע בֵּין אֲחֵיכֶם

וְגו' (א, טז).

הדיינים יאמרו שמקבלים הציווי של
שמוע בין אחיכם

באגרא דכלה כתב, יש לפרש,
על פי מה שקבלתי
שהדיין מחויב לכוין בעת המשפט
לקיים המצות עשה של 'בצדק
תשפוט' וְגו' (ויקרא יט, טו), וקבלתי
לומר בפה מלא: 'שם יחוד וכו'
הנני מכוין לקיים המצות עשה
'בצדק תשפוט וכו' שמוע בין
אחיכם ושפטתם צדק' וכו'. וזהו
שאמר ואצוה את שופטיכם בעת
ההיא 'לאמר, ר"ל בעת המשפט
יאמרו הפסוק 'שמוע בין אחיכם'
וְגו', ואז יכוין לקיים המצות עשה.

החושש 'מה יאמרו הבריות' מביא
חורבן

מעשה בהרה"ק ר' יחזקאל
מקאזמיר זי"ע, אשר
החליט פעם לצאת חוצץ נגד איש
תקיף אחד מראשי הקהל, וציווה
על המורה הוראה שיכריז הוראה
אחת אשר לא היתה לרצונו של

אותו תקיף, אמר לו המורה
הוראה מרוב יראתו ופחדו: מה
יאמרו הבריות?! אמר לו הרה"ק:
הלא תדע שמחמת אמירה כזאת
חרב בית המקדש, שהרי אמרו
חז"ל (גיטין נו, א) בשביל ענוותנותו
של ר' זכריה בן אבקולס חרבה
עירנו ונשרף היכלנו, כי היה חושש
שמה יאמרו ישראל מקריבים בעלי
מומים, כמבואר שם בגמרא כל
המעשה.

גם גניבה מגוי נחשבת גניבה

מסופר על הגאון ר' אליהו חיים
מייזל זצ"ל המרא דאתרא
של העיר לאדו', שפעם התדפק
על דלת ביתו גוי שרצה לדבר
אתו ביחידות, סיפר לו הגוי שהיה
מעורב בעת המרד הפולני, ושימש
כגזבר המחוז, לאחר המלחמה
נשארו בידיו לערך שמונת אלפים
רובל כסף, ולא רצה להפקידם
בבנק מפני מראית העין, ולכן
הטמינם במרתף הבית, מדי פעם

הרב ושאלו: כלום, לא הניח אחריו יורשים מלבדך, והיהודי התחיל לגמגם בלשונו, ועי"ז השכיל הרב להבין שלא קיבלם בירושה כלל.

המשיך הרב ואמר לו: שלחתי לקרוא לך לטובתך,

להצילך מצרה גדולה, נתגלה לי שאתה מוציא לשוק שמרי כסף מזויפים, והרי אתה יודע עונשה של עבירה זו בדין המלכות, היהודי החוויר והוריקו פניו, שעכשיו התחיל להבין ששכנו הגוי עסק בזיוף שמרות, וע"כ יורד תמיד באמצע הלילה אל המרתף, ואז גילה להרב את כל האמת, שגנב את הכסף ממרתף ביתו של שכנו הגוי, וכי מהיכן יעלה על דעתי שהגוי הזה הוא פושע ומזויף שמרות?! זירזו הרב שירון לביתו וביא לפניו את כל הרכוש, ואחרי שהביא לו את כל הממון, אמר לו הרב: מהיום והלאה תהיה זהיר שלא לנגוע במה שאינו שלך, הכסף הוא כשר ואינו מזויף כלל, אבל אינו שלך! ולמחרת היום השיב הרב את הכסף לידי הגוי.

היה יורד באמצע הלילה אל המרתף לבדוק אם הכסף נמצא במקומו, וכך חלפו להם ימים ושנים, לפני מספר ימים ירדתי כדרכי אל המרתף, ועיני חשכו לראות שהכסף איננו!

והוסיף וסיפר: יש לי שכן יהודי שכל ימיו היה עני מרוד, ולאחרונה התחיל לחיות בהרחבה גדולה, קנה לו כלים ובגדים נאים, שאלתי אותו: מהיכן התעשרת פתאום?! והשיב ואמר לי: דודו של אשתו מת והוריש לי ממון רב, אבל חושד אני שהוא גנב את מעותיי ממרתף ביתי.

אמר לו הרב: שוב אלי למחרת היום, מיד קרא הרב את היהודי ואמר לו: שמעתי שעלית לגדולה וזכית בעשירות, מפני מה לא נכנסת אלי במשך הזמן להרים נדבתך לעיני הצדקה בעיר?! השיב היהודי: כנים הם דברי הרב, ואי"ה לא אקפוץ את ידי מליתן צדקה בעין יפה, אז שאלו: מהיכן באה העשירות?! והוא סיפר לו שדודו הוריש לו את רכושו, חזר

המקל והתרמיל מוכנים

דע מה שתשיב לתוקפים

מסופר על הרה"ק ר' שמעלקא מניקלשבורג זי"ע שבחדר בית דינו היה תלויים על הקיר מקל ותרמיל, פעם אחת שאלוהו פרנסי הקהילה לסיבת הדבר, השיב להם הרה"ק: דעו לכם פרנסי הקהילה, אצלי אין משוא פנים בדין, יהיה אשר יהיה לא אמה משפט ולא אכיר פני איש, בבית דיני יקוב הדין את ההר, אבל אם אחד מכם - הפרנסים, לא יהיה מרוצה מדרכי זו, הריני מוכן בכל עת ובכל שעה להסתלק מן הרבנות, כבר הכינותי לי לנגד עיני את מקלי ותרמילי, שבהם אצא לנדוד בדרכים, ואפילו אם אצטרך חלילה לחזור על הפתחים לא אמנע עצמי מזה.

הרה"ק רז שמואל סלאנט זי"ע פעם אחת ביושבו על כס המשפט, פסק לרעתו של אחד מבעלי הדין שהיה איש תקיף, התחיל אותו אדם לצעוק על הרב: אני לא אשתוק על כך, אני אשבור את כל החלונות בביתכם! ענה לו רבי שמואל: ומה אתה חושב שאני אשתוק על כך?! מיד נבהל אותו תקיף והלך משם, כי חשב שבדעת הרב למוסרו לשלטונות, אבל מקורביו ידעו שאין דרכו בכך, על כן שאלוהו לפשר כוונתו, והוא אמר להם: התכוונתי לומר שאם ישבור את החלונות לא אשב בחיבוק ידיים, אלא אקרא למומחה שיתקנם.

וּמִפְּכֶם אֲשֶׁר אִמְרַתֶּם לָבוֹ יְהִי וּבְנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ
וְגו' הִמָּה יָבֹאוּ שָׂמָּה וְלָהֶם אֶתְנַנָּה וְהֵם יִירְשׁוּהָ (א, לט)

משיח יבוא לדור ירוד מאוד

(מאמר מרדכי ח"ב דף קע"א) סיפר, פעם ישב לפני הרה"ק רבי הירש מזידיטשוב זי"ע, חתנו ובן אחיו

הרה"ק הרמ"ח מסלאנים זי"ע

יסתיר הקב"ה את פני רחמיו
מאתם!?

ותירץ בדרך משל, כשילדים
משחקים, אזי האחד

מסתתר במחבוא, וצועק משם
לחבירו שיבוא לחפשו, ואם חבירו
חכם, אזי הולך אחר הקול מאין
בא, ובזה יודע הוא כיצד יוכל
למצאו. כמו כן בענין זה, שהקב"ה
מסתיר את עצמו מאתנו, אך
מתוך ההסתר קורא בקול ואומר:
'ואנכי הסתר אסתיר', והאדם
החכם ובר לבב יודע לילך אחר
הקול, ולחפשו, וזוכה למצוא את
השי"ת.

הרה"ק רבי יהודה צבי מראזלא
זי"ע, והתאונן לפניו מאד על ירידת
הדורות שהולכת ויורדת, ובכה
ואמר: למי כבר יבוא המשיח!?

הרכין חותנו הרה"ק מזידיטשוב
את ראשו, ואמר: 'וטפכם
אשר אמרתם לבו יהיה ובניכם
אשר לא ידעו היום טוב ורע',
דהיינו שלפני ביאת המשיח יהיה
דור ירוד מאוד, שלא יהיה להם
דעת לבחור בין טוב לרע ולא
ידעו לחלק ביניהם, 'חמה יבאו
שמה ולחם אתננה', דווקא אל
הדור השפל הזה יבוא המשיח.

פירך אחרי הקול

אין לנו עצה אחרת דק דמעתי יומם
ולילה

הרה"ק בעל תולדות יעקב יוסף
זי"ע אמר לפרש הפסוק
(תהלים מב, ד) 'היתה לי דמעתי לחם
יומם ולילה באמור אלי כל היום
איה אלקיך', על פי משל למלך
אחד שהלך עם חיילותיו בדרך,
בא אדם אחד עמד באמצע הדרך
ואמר: שלא יניח למלך לעבור,

בספר גדולת הצדיקים, מובא
בשם הרה"ק ר' מנחם
מענדל מווארקא זי"ע, על הפסוק
(דברים לא, יז) 'ואמר ביום ההוא על
כי אין אלקי בקרבי מצאוני הרעות
האלה, ואנכי הסתר אסתיר פני'
וגו', והקשו המפרשים הלא
באמרם 'על כי אין אלקי בקרבי
מצאוני הרעות האלה', הרי זה
יודוי על חטאתם, וא"כ למה עוד

וזה שאמר המשורר 'היתה לי
דמעתי לחם יומם ולילה',
בימי הגלות כאשר כל שונאי
ישראל סובבים אותי, ובאים
ושואלים אותי 'איה אלוֹקֶיךָ'
שיבוא ויצילך, איני יכול להילחם
אתם, כי יש להם צבאות רבים
ומדינות רבות, ואיני יכול להם,
ותשובתי היחידה היא 'דמעתי',
שאני בוכה תמיד לפני המלך
הגדול על זאת ששואלים לי 'איה
אלֹקֶיךָ'.

וגם אם יצוה המלך לחייליו
להכותו לא יתן למלך להמשיך
בדרכו, וגם לא יעבור על המכות
בשתיקה, נוגש אליו המלך ושאלו:
אתה אומר שלא תעבור על הענין
בשתיקה, ומה תעשה לי אם
אצווה להלקותך? השיב לו
האיש: איני יכול לעשות לך כלום,
שהרי מי אני כנגד מלך גדול
שיש לו צבא רב? אבל אני
אבכה ולא אחדל מלבכות כל
הזמן!

רַב לָכֶם מִכָּאֵת הָהָר וּגְו' פָּנּוּ לָכֶם צִפְנָה (ב, ג).

על עצמו את היצר הרע, וזה גורם
לטמטום המוח והדעת ר"ל, 'פנו
לכם' היינו שתפנו ותסירו את
עניני 'לכם' דהיינו תאוות
הגשמיות, 'צפונה' שאז תגיעו
לבחינת יראה, כי 'מצפון זהב
יאתה' (איוב לו, כב) שמרומז ליראה.

שבירת התאוה בעת האכילה

בספר פרי ישע אהרן (דף ש"ע)
מובא מה שאמר הרה"ק

אכילה לשם תאוה ממשיכה את היצר
הרע

בספר אילנא דחיי מביא פירוש
נאה בזה, 'רב לכם' היינו
שאתם רגילים למלאות את
תאוותיכם בעניני 'לכם' דהיינו
בצרכי עולם הזה, 'סוב' הסיבה
לזה היא, 'את' שבא לרבות, 'ההר
הזה' שהוא היצר הרע הנקרא
"הר" (סוכה נב, א), שעל ידי אכילות
שלא בקדושה, גורם האדם למשוך

'אוכל תשברו בכסף', היינו שצריך
לשבור את התאוה, 'בכסף', במה
שאדם נכסף לו.

כיוצא בזה מובא בספר רמזי תורה
להרה"ק ממעזריטש זי"ע,
רמזי נאה בפסוק (דברים ב, כח) 'אוכל
בכסף תשברני', 'כסף' הוא מלשון
כיסופים וחמדה, כי בשעה שאתה
נכסף לאכול, אזי תשבור את
תאוות האכילה.

בעל בית אהרן מקארלין זי"ע על
אברך חשוב: ביים דאווענען,
גייט ער אונז נאך טריט ביי
טריט, אז ס'קומט צום עסין,
ווערט ער א קיבעל (בעת התפילה
הוא צועד אחרינו על כל צעד ושעל, וכשמגיע
לאוכל, אזי תיכף נהיה ממנו חתיכת מזונות).
דהיינו שעבודת האכילה לא עלתה
לו יפה כמו העבודה בעת
התפילה, והכתוב אומר (דברים ב, ו)

בין המצרים

גודל אמונתם בגאולה העתידה,
שאומרים: הוי"ה - היה הוה
ויהיה, שהיה בית המקדש וכך
יהיה בית המקדש.

והוסיף לספר: אחרי שאשמדאי
השליך את שלמה המלך
ע"ה מעל כסאו (עי' גיטין סח, ב),
הגיע שלמה המלך לאיזה כפר,
ואמר: שהוא שלמה המלך! כאשר
שמע בעל הכפר שזהו המלך
שלמה, אסף את כל בני הכפר
וסביבתו, ויזבחו שור ומריא וכל
מיני מעדנים לכבודו.

בין המצרים להתנחם בגאולה
העתידה

בספר שיח שרפי קודש (בין המצרים)
מובא, שהרה"ק ר' העניך
מאלכסנדר זי"ע עשה פעם אחת
"סיום מסכת" בין ראש חודש אב
לתשעה באב, באמצע הסעודה
פתח ואמר: בימים קדמונים,
כאשר באו הימים האלו, היו בעלי
הבתים בצער ובעגמת נפש על
שגשרף בית המקדש, ועל שאין
לנו בית מקדש להקריב בו קרבנות
חובותינו, והיו בעצבות. אבל כעת
החסידים אוכלים סעודות מחמת

כאשר הסבו לאכול, קרא בעל הכפר לבני ביתו, וסיפר להם על שלמה המלך וירידתו, ואמר להם: ראו איך עלול הגלגל להתהפך, וראו איזה צער בא על האדם הזה. כאשר שמע שלמה המלך את דברי בעל הכפר, נמס לבו בקרבו מרוב צער, שנוכח בימי עלייתו ובכל הכבוד והגדולה שהיו לו בימי מלכותו, ועתה נפל מאיגרא רמא, ומרוב צער לא יכול היה לאכול דבר, אפילו שהכינו לפניו כל מיני מעדנים.

קמנה שיש לו בביתו, כי גם הוא איש עני, אך כל אשר לו יאכלו יחדיו וישבעו, והחסיד החיה את נפשו בדברים טובים וניחומים יותר מכל מעדני עולם, ועל זה אמר שלמה המלך (משלי י, א) 'טוב פת חרבה ושלום בה'. וסיים ואמר: שזהו גם כן ענין בין המצרים, ל'התחזק באמונה ובטחון בהשי"ת ובדברי נחמה על הגאולה העתידה.

סיום מסכתא לעורך אהבת חברים

בספר שיח שרפי קודש (בין המצרים אות יב) מביא עוד בשם הרה"ק החידושי הרי"ם זי"ע, לבאר טעם מנהג החסידים לעשות סיום מסכתא בתשעת הימים הראשונים של חודש אב, שהרי בית המקדש נחרב בגלל שנאת חנם שהיתה ביניהם (יומא ט, ב), ואיתא בגמרא (שבת קיח, ב) אמר אבוי תיתי לי דכי חזינא צורבא מרבנן דשלים מסכת עבידנא יומא טבא לרבנן, רואים מזה שכאשר אחד מתלמידי הישיבה היה מסיים

אחר כך המשיך שלמה המלך בדרכו, והגיע לעיר אחרת, ופגע בחסיד אחד עני מרוד, כאשר שמע החסיד שהוא שלמה המלך שמה מאוד לקראתו, וניחם את נפשו שלא ידאג כלל, ואמר לו דברי נחמה: מי שהיה הוא שיהיה, היית מלפנים שלמה המלך, ותחזור לכבודך להיות שלמה המלך...! ואף שלפי שעה ירדת מגדולתך, אבל עוד תמלוך כראשונה, ושמחו יחדיו מאוד, והחסיד ביקשו לסעוד עמו סעודה

מסכתא, היו כל החברים עושים סעודה ושמחים בשמחתו, וזהו ההיפך של שנאת חנם, וכיון שהחורבן היה בגלל שנאת חנם, על כן עושים סיום מסכתא שמרבה אהבת חברים בכדי לתקן חטא זה.

מטרת הימים לסליחה וכפרה

המהרש"א ז"ל כתב (בחדושי אגדות מס' בכורות ה, ב ד"ה הג' שאמר) דכמו כ"א ימים מראש השנה עד הושענא רבה, הם ימי ליבון עון וכפרה על החטאים, כך כ"א ימי פורעניות מי"ז בתמוז עד ט' באב, יש בהם ליבון וכפרת עוונות, כי הצרות ויסורין מכפרים, כמו שאמרו חז"ל שהגלות מכפרת.

עבודה שלנו נחשבת לחטא אצל אבותינו

זקה"ק הרבי ר' מרדכי' לי מנאדבורנא זי"ע בספרו מאמר מרדכי, מפרש הפסוק (איכה ה, ז) 'אבותינו חטאו ואינם ואנחנו

עונותיהם סבלנו', על דרך המסופר על זקינו הרה"ק ר' ארון לייב מפרימישלאן זי"ע, שעמד בחצות לילה ועשה תיקון חצות, ובעת התיקון היה כבר חושב ומשתוקק ללמוד משניות, ובעת לימוד המשניות היה כבר משתוקק וחושק ללמוד זוהר הק', ובעת לימוד זוהר הק' היה כבר משתוקק ללמוד גמרא, ובעת לימוד גמרא היה מתגעגע לומר תהלים, ובעת אמירת תהלים לבו התחיל כבר להתלהב אל התפלה. והיה מרבה לפשפש במעשיו ולעשות תשובה על זאת, מדוע לא יוכל לגמור כל דבר מצוה בפני עצמו בשלימות המחשבה.

וזהו הפירוש אבותינו 'חטאו' שאצל אבותינו דבר כזה היה כבר נחשב להם לחטא, 'ואינם' מחמת שהיו בבחינת 'אין' בשפלות הרוח באמת, ואפילו חטא דקה מן הדקה היה בעיניהם כחטא החמור ביותר, ואנחנו עונותיהם 'סבלנו' מלשון סבלנות שהוא לשון מתנה, פי' מה שהיה

אצלם עון היה נחשב לנו למתנה, הללו, שיהיה לנו חשק גדול כזה
שהלואי שנזכה כבר לחמאים לתורה ועבודה.

כס"ד

אתה זקוק לישועה ? שירובים? רפואות? פרנסה?

האלמנות והיתומים בבית שמש הם התשובה לזה!
תשמח את לבבם של 720 נפשות של היתומים והאלמנות בעיר בית שמש
והקב"ה ישמח את שלך בכל מילי דמייבב

ארגון לחמי מרדכי

שעומד תחת נשיאות הגה"צ רבי מאיר איתמר רוזנבוים שליט"א

שולחים מדי שבת בשבתו חבילות גדולות של בשר, ודגים, חלות, דיפס, מזונות,
קוגלדעך, ממתקים ומתנות עבור היתומים וכו' עד לפתח ביתם של

**720 נפשות של אלמנות ויתומים
בעיר בית שמש**

זכות חבילה
לאלמנה ויתומים לשנת
\$250

24 שעות במתן בסתר האט ל"ין - 845-286-1007

או ע"י הקוויקפעי
3875090@gmail.com

או ע"י דאנרס פאונד OJC פלעטשער וכו' וכו'
LACHMEI MORDCHAI Tax I.D.# 87-1279722

אשריר בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא